

A Fővárosi Ítéltábla a Szegedi Ügyvédi Iroda ügyintéző: Dr. Szegedi András (ügyvéd) által képviselt felperes neve(felperes címe) felperesnek a dr. Mayer Rita jogtanácsos által képviselt I.rendű alperes neve (I.r. alperes címe) I. rendű, dr. Szabó D. Péter Ügyvédi Iroda által képviselt II.rendű alperes neve (II. r. alperes) II. rendű és III. r. alperes neve (III.r. alperes címe) III. rendű alperes ellen szavatossági igény és egyéb iránt indított perében a Fővárosi Bíróság (2012. január 1. napjától Fővárosi Törvényszék) 2011. november 15-én kelt, 63.P.25.187/2009/37. szám alatti ítélete ellen a felperes által 38. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú bíróság kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a II. és III. rendű alperesnek külön-külön 20.000.- (azaz húszezer) Ft + ÁFA - 20.000.- (azaz húszezer) Ft + ÁFA ügyvédi munkadíjat fellebbezési költségként.

A másodfokú bíróság kötelezi a felperest, hogy külön felhívásra fizessen meg az államnak 78.240.- (azaz hetvennyolcezer-kettőszáznegyven) Ft fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította és kötelezte a felperest az állam javára 59.800.-Ft le nem rótt illeték, az I.r. alperes javára 40.000.-Ft, a II-III.r. alperesek javára külön-külön 50.000.-50.000.-Ft perköltség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítéletének tényállásában megállapította, hogy a felperes az I.r. alperesen, mint forgalmazón keresztül vásárolt a II.r. alperestől, mint III.r. alperes vagyonkezelőjétől befektetési jegyeket 2004. október 19. napján, mindösszesen 978.000.-Ft értékben, s ezzel egy időben értékpapírszámla-szerződést is kötöttek, amely szerint az I.r. alperes kötelezettséget vállalt arra, hogy a felperes tulajdonában álló értékpapírok nyilvántartására, kezelésére összevont értékpapírszámlát nyit és vezet. Az értékpapírszámlán a felperes által, a befektetési jegyek vásárlására szánt összeg fejében 798.937 db befektetési jegy került

jóváírásra, 1.2235 Ft-os árfolyamon. A III.r. alperes a felperesi vásárláskor nyílt végű ingatlanalap volt.

Nem vitás az a felek között, hogy a PSZÁF 2008. november 7-én felügyeleti jogkörében eljárva 10 forgalmazási napra felfüggesztette a határozatban nevesített alapkezelők által kezelt nyilvános vagy zártkörű nyílt végű ingatlanalap, illetve nyilvános, nyílt végű ingatlanalapokba befektető befektetési jegyeinek folyamatos forgalmazását. A megnevezett alapkezelők között a II.r. alperes is megjelölésre került. A PSZÁF kötelezte az alapkezelőket, hogy a felfüggesztés időtartama alatt kezdeményezzék a felügyeletnél az ingatlanalap, illetve az ingatlanalapok alapja kezelési szabályzatának a módosítását a tőkepiacról szóló 2001. évi CXX. Törvény (Tpt.) 247.§ (3) és (4) bekezdéseiben meghatározottak figyelembe vételével, s kötelezte továbbá az alapkezelőket, hogy rendkívüli tájékoztatás keretében tegyék közzé, illetve a befektetési jegyek forgalmazóinál tegyék hozzáférhetővé a felfüggesztés tényét.

Ezt követően a PSZÁF határozatának megfelelően a II.r. alperes módosította a III.r. alperesre vonatkozó tájékoztatót és kezelési szabályzatot, amelyet a PSZÁF 2008. november 20-án kelt határozatával jóvá is hagyott, és kötelezte a II.r. alperest, hogy a tájékoztató és kezelési szabályzat módosítását a közzétételre vonatkozó szabályok szerint tegye közzé az Alap hirdetményi helyein.

A módosítás a folyamatos visszaváltás szabályait érintette akként, hogy a korábban hatályos T. napos elszámolásról áttért a T+90 forgalmazási napos elszámolásra.

Ezt követően a III.r. alperes 2009. április 6. napjával határozott futamidejű, zárt végű ingatlanbefektetési alappá alakult át, amelyet a PSZÁF szintén jóváhagyott.

Mindezekről a változásokról az I.r. alperes tájékoztatta a befektetőket, köztük a felperest is, a 2009. február 24-i, ill. 2009. március 5-i levelével, továbbá a kezelési szabályzatban előírt módon.

A felperes azt sérelmezte a fenti módosítások kapcsán, hogy az általa vásárolt befektetési jegy nyílt végű, folyamatos forgalmazású befektetési jegy volt, amely biztonságos, folyamatos, a banki kamatot némileg meghaladó hozamot ígért. Ehhez képest a T-90 napos módosítás, illetve az alap zárt végű ingatlanalappá történő nyilvánítása lehetetlenné tette a szükség szerinti azonnali hozzáférést a befektetett összeghez, s az ígért hozamot sem érték el, vagyis az alperesek megtévesztették őt akkor, amikor a fentiek tudatában és ismeretében megvásárolt befektetési jegyei vonatkozásában a tájékoztató és a kezelési szabályzat oly módon változott meg, hogy csak meghatározott idő eltelte után juthatott hozzá a befektetéséhez, a zárt végű alappá történő alakítással pedig csupán a futamidő lejártát követően. Ezen túlmenően pedig az ígért és az általa remélt hozamot sem érte el.

A felperes ezért többirányú kereseti kérelmet terjesztett elő:

Elsődlegesen tévedés címén támadta meg a szerződést és ennek körében az eredeti állapot helyreállítását kérte, vagyis az általa befektetett 978.000.-Ft-nak, és ennek 2004. október 19-től járó kamatainak a megfizetésére kérte alpereseket egyetemlegesen kötelezni. Ennek keretében az értékpapírszámlával kapcsolatos költségei megfizetésére is igényt tartott, mert a befektetési jegyek nélkül ilyen számla megnyitására nem került volna sor.

Másodlagosan az eredeti állapot helyreállítását kérte lényegében ugyancsak a fenti indokok alapján. Ezzel kapcsolatos álláspontja az volt, hogy az alperesek hibásan is teljesítettek akkor, amikor nem gondoskodtak arról, hogy az általa vásárolt befektetési jegyek biztonságosak legyenek, képesek legyenek a visszavásárlási hullámnak ellenállni, nem az elvárt, az állampapírt meghaladó hozamot biztosították az egy év befektetési időtáv elteltével, s a módosítással megszűnt az a rugalmasság, amely a szerződéskötéskor fennállt, így nem férhetett hozzá befektetéséhez, s mindezekről nem megfelelően tájékoztatták őt az alperesek. Hibás teljesítés esetén pedig jogosult az elállásra, s az elállása folytán pedig az eredeti állapot helyreállítása a jogkövetkezmény.

Harmadlagosan lényegében a teljesítés megtagadására hivatkozott. Ezzel összefüggésben álláspontja az volt, hogy az alperesek megszegték az adásvételi szerződésben és az akkor hozzá kapcsolódó szabályzatokban foglaltakat akkor, amikor nem volt lehetőség a folyamatos visszaváltásra, hanem csupán meghatározott idő - T-90 nap, illetőleg a zárt végű ingatlanalappá történő alakulással, csupán a futamidő elteltével. Ezt pedig a felperes szerint a teljesítés megtagadásának tekintendő. Erre tekintettel a Ptk. 300.§ (1) bekezdése alapján szintén megilleti az elállási jog, amelynek a jogkövetkezménye a fentebb már írt eredeti állapot helyreállítása.

Negyedlegesen a Ptk. 226.§-a alapján is fennáll az elállási joga. A Tpt. rendelkezéseit módosító rendelkezések módosították a szerződés tartalmát is akkor, amikor lehetővé tették, hogy a hatályba lépését megelőzően létrejött ingatlanalapok vonatkozásában is megengedték a zárt végű ingatlanalappá történő alakulást. Ez ugyancsak megalapozza az elállását.

Ötödlegesen pedig, mindezek a körülmények a kártérítési igényét is megalapozzák a Ptk. 310.§-a alapján utalással, a Ptk. 318.§, 339.§ (1) bekezdésére.

Az alperesek egyetemlegességét a Tpt. 29.§ (1) bekezdésére alapította.

Hatodlagos kereseti kérelmét utóbb nem tartotta fenn. Ennek keretében előadta, hogy csupán ezen kereseti kérelme körében volt annak jelentősége, hogy az alperesek az általuk előadott két időpontban külön levélben értesítették-e a felperest, vagy sem amelyet a felperes az eljárás során vitatott. Ennek körében volt tehát annak jelentősége, hogy az átalakulásról az alperesek előzetesen

tájékoztatták-e a felperest, vagy sem. Mivel ezen kereseti kérelmét már nem tartotta fen, ezért ezt a kérdést már nem tartja lényegesnek. Mindemellett álláspontja volt, hogy az alperesek nem tudták volna bizonyítani, hogy értesítése megtörtént(34. sorsz. beadvány).

Az alperesek mindvégig a felperes valamennyi kereseti kérelmének az elutasítását kérték.

Az elsőfokú bíróság az általa megállapított fentebb tényállás alapján a felperes kereseti kérelmét nem találta megalapozottnak.

Az elsőfokú bíróság mindenekelőtt a felperes és az I.r. alperes közötti jogviszonyt minősítette, és megállapította, hogy az I. és II.r. alperes között létrejött forgalmazási szerződés alapján az I.r. alperes bizományosként forgalmazta a Tpt. 246.§ (1) bekezdés szerint a III.r. alperes nyílt végű befektetési alap befektetési jegyeit.

A felperes, mint befektető a perben a közte és az I.r. alperes között létrejött, vételi megbízásra vonatkozó szerződés érvényességét támadta, amely alapján az I.r. alperes megszerezte a felperes részére a perbeli befektetési jegyeket és azokat számláján elhelyezte.

A felperesi állásponttal összefüggésben az elsőfokú bíróság a Tpt. 247.§ (1) bekezdésében írtakra hivatkozott, mely szerint a nyíltvégű alapok esetében az alap futamideje alatt a forgalmazó útján minden forgalmazási napon köteles elfogadni és a kezelési szabályzatban meghatározott értéknapi megállapított egy jegyre jutó eszközértéken elszámolni a befektetési jegyre vonatkozó vételi és visszaváltási megbízásokat. Ez alól kivétel a felügyelet által engedélyezett zárva tartás, valamint a forgalmazás felfüggesztésének és a szünetelésének az esetei, amelyek nem minősülnek forgalmazási napnak.

Ezen esetekben a zárva tartás, a felfüggesztés vagy a szünetelés előtt felvett és még el nem számolt megbízások elszámolására az alap kezelési szabályzata szerint irányadó határidő számításakor az előbbieket időtartama figyelmen kívül marad. Határozott futamidejű alap esetében a megbízások felvételére nyitva álló utolsó napot úgy kell meghatározni, hogy az e napon felvett megbízások elszámolására és a fizetésre az alap futamidejének eltelte előtt sor kerülhessen.

A bizományosi szerződés alapján két szerződés összekapcsolódását kell vizsgálni. Egyrészt a megbízó és a bizományos közti jogviszonyt (bizományi szerződés), másrészt a bizományos és a harmadik személy között létrejött szerződést.

Utalva a Ptk. 507.§-ára, illetve az 513.§ (1) bekezdésére, álláspontja az volt, hogy a felperes által támadott szerződésben az I.r. alperes a vállalt kötelezettségét teljesítette akkor, amikor a felperes a perbeli befektetési jegyeket megszerezte. Ettől kezdve pedig a szolgáltatás irreverzibilissé vált. A vételi megbízásra vonatkozó

szerződés esetleges érvénytelensége esetén az eredeti állapot nem állítható helyre és nem teszi a harmadik személlyel létrejött szerződést érvénytelenné.

A felperesnek a tévedésre alapított kereseti kérelmével összefüggésben bizonyítania kellett volna, hogy azok a körülmények, amelyekre hivatkozást tett a szerződés kötés időpontjában olyan lényeges körülmények voltak, amelyek szerződéses szándékának kialakításában közrehatottak és amelyek tekintetében az I.r. alperes a tévedését okozta, illetve azt felismerhette, valamint az I.r. alperes szándékos magatartásával tévedésbe ejtette, vagy tartotta.

A megtámadási kereset a felek között létrejött szerződéses jogviszonyra a II.r. és a III.r. alperes tekintetében nem volt értelmezhető.

A tévedés tekintetében a bíróság vizsgálta azt is, hogy a felperes határidőben támadta-e meg a szerződést, vagyis a Ptk. 236.§ (1) bekezdésében írt egy éves határidőben történt-e az igényérvényesítés.

Az elsőfokú bíróság kezdő időpontnak azt az időpontot tekintette, amikor a megtámadásra jogosult megismerhette azokat a lényeges körülményeket, amelyek eltérnek attól, mint ami a szerződéskötéskor általa tudott volt.

A tájékoztatási kötelezettséggel kapcsolatban az elsőfokú bíróság hivatkozott a Tpt. 236.§ (1) bekezdésére, mely szerint a befektetési alap kezelése során az alap kezelésének külön szabályait a 16.sz. mellékletnek megfelelő kezelési szabályzatba kell foglalni, amely az alapkezelő és a befektetők közötti általános szerződési feltételeket tartalmazza. A befektető pedig a befektetési jegyek vásárlásakor nyilatkozott arról, hogy ismeri a kezelési szabályzatban foglalt feltételeket.

A perbeli időben hatályos Tpt.27. § (1) bekezdése szerinti tájékoztatónak tartalmaznia kell minden, a kibocsátó piaci, gazdasági, pénzügyi, jogi helyzetének és annak várható alakulásának a befektető részéről történő megalapozott megítéléséhez szükséges adatokat, továbbá a (2) és (3) bekezdés további tájékoztató adatok közlését írta elő.

A jelen perben az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes 2004. október 19-én kézhez vette a III.r. alperesre vonatkozó tájékoztatót és kezelési szabályzatot, amelynek megismerését aláírásával elismerte.

Ebből pedig arra az álláspontra jutott az elsőfokú bíróság, hogy a felperes kellő gondosság és körültekintetés mellett a befektetési jegyre vonatkozó lényeges körülményeket megismerhette, s megismerhette az alap kockázati tényezőit is részletesen, továbbá azt is, hogy lehetőség van a visszaváltás felfüggesztésére. A felperesnek tudnia kellett, hogy a befektetési jegyek értéke a gazdasági helyzettől függően is változhat. Tudomással bírt arról is, hogy a befektetési jegy közép- és hosszú távú befektetésként volt ajánlott.

Kellő alap nélkül hivatkozott arra a felperes, hogy a befektetési jegy az ígért hozamot nem teljesítette, mivel sem a tájékoztató, sem pedig a kezelési szabályzat a hozamra vonatkozó ígéretet, vagy bármely kötelezettségvállalást nem tartalmazott, a felperes által hivatkozott marketinganyag sem utalt konkrét várható hozamra, csupán az eddig elért hozamot tartalmazta, illetőleg a hozam elérésének a lehetőségére utalt.

Mindezzel pedig az I.r. alperes a tájékoztatási kötelezettségének teljes egészében eleget tett, a befektetési jegyek körében a felperes által állított adatokkal kapcsolatban a felperest nem tévesztette meg, a felperes minden lényeges körülménynek ismeretében volt, s a döntéséhez szükséges információkkal rendelkezett.

Mindazonáltal utalt arra is, hogy a felperes az alapnak zártvégűvé történő átalakulásával kapcsolatban történő tévedésre utalása el is késett, mivel nem vitásan erről az I.r. alperes írásbeli tájékoztatása alapján 2009. márciusában már tudomással bírt, módosított kereseti kérelmében a zárt végűvé történő alapítást csupán a 2010. október 26-i beadványában sérelmezte, ezért e vonatkozásában a kereseti kérelme el is késett.

Ezzel összefüggésben pedig tájékoztatási kötelezettsége az I.r. alperesnek nem is lehetett, mert a vásárláskor hatályos Tpt. szerint ingatlanalapok zártvégűvé nem alakulhattak, arra csupán a Tpt. 260.§ (2) bekezdésének a módosítása adott lehetőséget.

A felperes másodlagos kereseti kérelmével kapcsolatban az elsőfokú bíróság - a Ptk. 338/A.§ (1) bekezdésére, a Tpt. 243.§ (1) bekezdésére, a Tpt. 7.§ (2) bekezdésére utalással, valamint a Ptk. 94.§ (1) és (2) bekezdése rendelkezései alapján - figyelemmel a Ptk. 305.§ (1) és 306.§ (1) bek. b.) pontjában, illetve a (2) bekezdésében írt feltételekre - megállapította, hogy a perbeli értékpapír alanyi jogosultságot megtestesítő dolog módjára viselkedő olyan jogszabályban megjelölt - más módon rögzített, nyilvántartott és továbbított adat, amely a benne tanúsított jogosultságot testesíti meg, és ez teszi lehetővé a forgalomban való részvételét. Ilyen módon alkalmazhatók rá - az értékpapír sajátos természetéből adódó eltérésekkel - a hibás teljesítésre vonatkozó rendelkezések is.

Ugyanakkor a hibás teljesítést a szerződés teljesítésének időpontjában kell vizsgálni. A felperes által megvásárolt befektetési jegyek a fent hivatkozott jogszabályi feltételeknek megfeleltek. A felperes számláján jóváírt befektetési jegyek létező értékpapírok, azok az értékpapírok, amelyeket a felperes meg kívánt vásárolni, illetve megfelelnek a vonatkozó előírásoknak is. Az Alap zártvégűvé alakítása a jogszabályoknak megfelelően, a PSZÁF jóváhagyásával történt. Mindezek alapján pedig megállapítható, hogy az I.r. alperes teljesítése szerződésszerű volt, a felperes az értékpapírból eredő alanyi jogosultságait

gyakorolni tudja, így a felperest a szerződéstől való elállási jog a Ptk. 306.§ (1) bekezdés b.) pontja alapján nem illeti meg.

Azok a körülmények, amelyekre a felperes a befektetési jegy hiányzó tulajdonságai körében hivatkozott - bármikor visszaváltható, biztonságos, egyenletesen teljesítő, egy év távlatában az állampapírnál magasabb hozamú, az állampapírnál mérsékeltebben kockázatos - olyan körülmények, amelyek az értékpapírokra vonatkozó szerződés érvénytelenségének vizsgálata, és adott esetben a tájékoztatási kötelezettség elmulasztása és nem a hibás teljesítés körében értékelhetők. A fentebb kifejtettek alapján azonban a felek közötti szerződés nem érvénytelen, így a felperes keresete e jogalapon sem alapos.

Az elsőfokú bíróság a felperes harmadlagos kereseti kérelmét sem látta megalapozottnak. A felperesnek a Ptk. 300.§ (1) és (2) bekezdésére, valamint a Ptk. 320.§ 1) és a Ptk. 319.§ (3) bekezdésére történő elállásra, és a szerződéskötés előtti helyzet visszaállítására vonatkozó kereseti kérelmével kapcsolatban az elsőfokú bíróság a Tpt. 244.§ (5), illetve a Tpt. 33.§ (1) bekezdésében foglaltakra hivatkozott.

A Tpt. 244.§ (5) bekezdése szerint nyílt végű befektetési alapra kibocsátott befektetési jegy tulajdonosát a jegyzési időszak elteltével nem illeti meg a 33.§ (1) bekezdésében meghatározott elállási jog.

A Tpt. 33.§ (1) bekezdése pedig akként rendelkezik, hogy ha a tájékoztató a forgalomba hozatali eljárás időtartama alatt, vagy a szabályozott piacon történő kereskedés megkezdése előtt kiegészítésre kerül, az a befektető, aki a kiegészítés közzététele előtt az értékpapír lejegyzésére vagy megvásárlására megállapodást kötött, jogosult elfogadó nyilatkozata visszavonására, illetőleg a megállapodástól való elállásra. A befektető az elállási jogát a kiegészítés közzétételét követő tizenöt napon belül gyakorolhatja. A befektető elállása esetén a kibocsátó az ajánlattevő, illetve az értékpapír szabályozott piacra történő bevezetését kezdeményező személy és a forgalmazó egyetemlegesen köteles a befektetőnek a jegyzéssel vagy a vásárlással kapcsolatos költségét és kárát megtéríteni. A kiegészítés közzétételét követő tizenöt napos időtartam alatt az allokáció nem folytatható le.

Mindezeket szem előtt tartva az elsőfokú bíróság osztotta a III.r. alperes azon álláspontját, miszerint a perbeli jogviszonyban nincs olyan szerződés, amelytől a felperes elállhatna.

A felperes a 2004. október 19. napján I.r. alperessel megkötött szerződéssel szemben jelentette be elállását, holott az I.r. alperes a felperessel kötött szerződésben foglalt kötelezettségeit teljesítette, a felperes részére meghatározott befektetési jegyeket megszerezte, azt számláján jóváírta. Így a felperes a szerződés nem teljesítésére, avagy a szerződés megtagadására, illetve a nem teljesítés miatti érdekmúlásra alappal nem hivatkozhatott.

A befektetési jegyek visszaváltására pedig csak a tájékoztatóban és a kezelési szabályzatban foglaltak szerint kerülhetett sor, amely - a felügyelet határozataira figyelemmel - T+90 forgalmazási napos visszaváltásról rendelkezett, majd a zártvégűvé alakulást követően a futamidő végével teszi lehetővé a visszaváltást.

A felperes e most részletezett visszavásárlásáig jogával nem élt, így a szerződés megtagadására alappal nem hivatkozhat.

A felperes alaptalanul hivatkozott arra is, hogy a jogszabály módosítás visszamenőleges hatállyal megváltoztatta a felek perbe vitt szerződésének a tartalmát, és ez is alapot teremt a Ptk. 226.§ (2) bekezdése alapján az elállásra - amelynek jogkövetkezménye - az eredeti állapot helyreállítása. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a jogszabályváltozás a nyíltvégű ingatlanalapok esetében oldotta fel a megelőző korlátozást, lehetővé téve a zártvégűvé alakulásukat.

Az alap átalakulása a módosított Tpt. rendelkezéseinek megfelelően valósult meg. A befektetők megfelelő időben tájékoztatást kaptak az átalakulásról, lehetőségük volt arra, hogy a befektetési jegyeiket visszaváltásák. Az átalakulás feltételei nem visszamenőlegesen, hanem a jövőre nézve változtak, és a felperesnek nem volt a jegyek visszaváltására vonatkozó megbízása. Egyben az elsőfokú bíróság visszautalt a felperes elsődleges kereseti kérelmével kapcsolatban kifejtettekre, mely szerint miután az I.r. alperes teljesítette szerződéses kötelezettségét - vagyis a befektetési jegyeket megszerezte -, a szolgáltatása innentől kezdve irreverzibilissé vált, ezért az eredeti állapot nem is állítható helyre.

A felperes ötödleges kereseti kérelmével kapcsolatban az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az ingatlanalap zártvégűvé átalakulása a PSZÁF jóváhagyásával történt, a Tpt. módosítása alapján. A II.r. alperes, mind a tájékoztatóját, mind pedig a kezelési szabályzatát a Tpt. 236.§ (5) bekezdése alapján egyoldalúan jogosult volt módosítani. Ehhez a befektetők hozzájárulására nem volt szükség. Ugyancsak egyoldalúan jogosult volt dönteni az alap zártvégűvé alakulásáról is, ehhez csupán a PSZÁF hozzájárulására volt szükség, amely megtörtént. Ezzel a magatartásukkal alperesek tehát jogellenes magatartást nem tanúsítottak, így hiányzik a kártérítési felelősségük jogalapja.

Ezen túlmenően pedig a felperes a kárigénye összecszerűségét sem bizonyította, de ha volt is kára, az okozati összefüggést ugyancsak nem bizonyította, hogy az az alperesek mely jogellenes magatartásával áll okozati összefüggésben.

Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság a felperes valamennyi kereseti kérelmét alaptalannak találva, a felperes keresetét elutasította.

Miután a felperes keresete alaptalan volt, ezért a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján köteles az eljárási költségek viselésére - továbbá figyelemmel az Itv. 74.§ (3)

bekezdésére, valamint a 6/1986. (VI.26.) IM. Rendelet 13.§ (2) bekezdésére is - köteles az általa le nem rótt illeték megfizetésére.

Az ítélet ellen a felperes élt fellebbezéssel, és fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének a megváltoztatását, és a kereseti kérelmének történő helyt adását kérte.

Fellebbezésében lényegében a felperes mindazokra hivatkozott, amely körülményekre a kereseti kérelme alapjául is megjelölt, és megismételte ezzel kapcsolatos jogi álláspontját is. Valamennyi kereseti kérelmét fenntartotta, és ugyanazon indokai, és ugyanazon jogszabályi hivatkozás alapján kérte a kereseti kérelmének történő helyt adást.

Pf. 4. sorszámú beadványában foglaltak szerint keresetét azonban módosította, mivel az alperesek 2012. október 8-án - a zárt végűvé alakulással érintett időszak elteltével - a felperes részére megfizettek a befektetési jegyek ellenértékéért 1.006.406.Ft-ot. Ez az összeg kis híján eléri a követelt tőkeösszeg eddigi időszakra esedékes kamatát. Ebből adódóan a keresetet a késedelmi kamat fizetésének kezdő időpontját illetően jelen bejelentéssel akként módosította, hogy késedelmi kamatra csak 2012. október 9-től tartott igényt.

Így módosított kereseti kérelme szerint az alpereseknek 978.000.-Ft, valamint ez után 2012. október 9-től járó kamatai, továbbá az értékpapírszámla-szerződéssel kapcsolatos költségének 18.000.Ft-nak és ennek kamatai megfizetésére kérte egyetemlegesen kötelezni I-II.r. alperest.

A fellebbezés nem alapos.

A másodfokú bíróság mindenekelőtt utal arra, hogy a peres felek között létrejött befektetési jegyek megvásárlására irányuló, és ezzel összefüggésben az I. r. alperes által értékpapírszámla megnyitására és vezetésére vonatkozó szerződés megkötésével egyidejűleg a felperes aláírásával igazolta, hogy az E. I. Alap befektetési jegyeinek nyilvános forgalomba hozataláról szóló tájékoztatót és kezelési szabályzatát megismerte, ennek tényét a szerződés aláírásával elismerte.

A Tájékoztató VIII. fejezetének 28/2. pontjában a peres felek kikötötték, hogy az Alapkezelő az esetlegesen felmerülő jogviták békés rendezésére törekszik. Amennyiben a felek a vitás kérdést békés úton megoldani nem tudják, ezek rendezése polgári peres eljárással történik. Peres eljárás esetén a felek alávetik magukat a Pénz- és Tőkepiaci Állandó Választottbíróság illetékességének. Jogviták esetén a vita eldöntésének alapját a Tpt., a Ptk. Az Alap tájékoztatója és kezelési szabályzata, az Alapkezelő és a forgalmazók üzletszabályzata képezi. E most idézett rendelkezés szerint a felek a jogvitájuk eldöntését választottbíróság hatáskörébe utalták. A Vbt. 8. § (1) bekezdése szerint az a bíróság, amely előtt a választottbírósági szerződés tárgyát képező ügyben keresetet indítottak - kivéve az 54. § szerinti keresetet -, a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül elutasítja, vagy

bármelyik fél kérelmére a pert megszünteti, kivéve, ha úgy ítéli meg, hogy a választottbíróági szerződés nem jött létre, érvénytelen, hatálytalan vagy betarthatatlan. A per megszüntetésére irányuló kérelmet az alperes legkésőbb a keresetlevélre benyújtott érdemi ellenkérelmében terjesztheti elő.

Mivel az alperesek a felperesi keresettel szemben érdemben védekeztek, hatásköri kifogást nem terjesztettek elő, így a Fővárosi Bíróság az ellenkérelem előterjesztését követően a felek közötti jogvitában jogszerűen járt el.

Az elsőfokú bíróság pedig a bizonyítást teljes körűen lefolytatta, és annak alapján a tényállást helyesen állapította meg, jogi okfejtése és döntése is megalapozott, és helytálló volt, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 254.§ (3) bekezdése alapján - annak helyes indokaira utalással - hagyta helyben.

Mivel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság jogi indokolásával és döntésével teljes egészében egyetértett, ezért az elsőfokú bíróság indokait megismételni nem kívánja.

A felperesi fellebbezés kapcsán ezért a másodfokú bíróság csupán kiemeli, hogy a felperes kellő alap nélkül sérelmezte, hogy a tényállásban rögzített módosítások kapcsán az általa vásárolt befektetési jegy olyan nyíltvégű, folyamatos forgalmazású befektetési jegy volt, amely biztonságos, folyamatos, a banki kamatot némileg meghaladó hozamot ígért. Ennek bizonyítására az alperes által kibocsátott marketing anyagot csatolta. Ehhez képest a T-90 napos módosítás, illetve az alap zártvégű ingatlanalappá történő nyilvánítása lehetetlenné tette a szükség szerinti azonnali hozzáférést a befektetett összeghez, s az ígért hozamot sem érték el, vagyis az alperesek megtévesztették őt, amikor a fentiek tudatában és ismeretében megvásárolt befektetési jegyei vonatkozásában a tájékoztató és kezelési szabályzat megváltozott, és a befektetési jegyek az általa remélt hozamot sem érték el. Ezzel kapcsolatban az elsőfokú bíróság helytállóan mutatott rá, hogy az alperesi tájékoztatót és kezelési szabályzatot a felperes megismerhette, azt a szerződés aláírásával is igazolta, a tájékoztató és kezelési szabályzat módosítására a jogszabályváltozás következményeként került sor, és erről a felperes az előírt módon tájékoztatva lett.

Mindezekkel a hivatkozásokkal szemben sem a tájékoztató, sem a kezelési szabályzat nem tartalmazott a hozammal kapcsolatos ígéretet. A felperes által csatolt marketinganyag csak a PSZÁF előzetes írásbeli hozzájárulása alapján tehető közzé, amely igazolja, hogy a felperes által csatolt dokumentumok megfeleltek a hatályos jogszabályi rendelkezéseknek, a Tpt. Előírásainak. Ugyanakkor a felperes tévesen hivatkozott e marketinganyagokra azzal kapcsolatban is, hogy az azokban foglalt tartalommal az alperesek őt megtévesztették. A csatolt marketinganyag ugyanis nem utalt konkrét várható hozamra, pusztán az alap által addig elért hozamról adott tájékoztatást. Az a körülmény, hogy a megváltozott piaci körülmények folytán az alap a korábbi

hozamot esetleg nem érte el, nem jelenti a felperes téves tájékoztatását, és nem teszi a felek közötti szerződést érvénytelenné.

Ezen körülmények kiemelése mellett a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - a fentebb írtak alapján - annak helyes indokaira utalással hagyta helyben.

Mivel a felperes fellebbezése alaptalan volt, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján a felperest kötelezte a fellebbezési eljárási költségek viselésére.

Budapest, 2012. október 19.

Dr. Pestovics Ilona sk.
a tanács elnöke

Ráczné dr. Gohér Angyalka sk.
előadó bíró

Dr. Sándor Ottó sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő